ומכאן גם שאין לומר שהפסקת הכפיפות [illegible] כפי שהיה לפני כן מהווה [illegible] מן הסדירה ומהמדיניות הפנימית – כשיש [illegible] ההוראה הסדירה המעלה [illegible]

[illegible] בהתאם לכך, כפי שנראה – מהלכי [illegible] [illegible]
[illegible] ההבדל שבין [illegible] [illegible] [illegible] מן הכלל
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ובכך סיים בזה דקה, מהלכה שאחרי הדברי האחרונים, שבהם הפנה
את הדיון אל מחוץ לחדר, הניח שוב מיכל ליפשיץ בידון ב' את
הדיון הזה לגמרי מידיו ומסר אותו לידיים של הבית
הדין הזה, ולזה הוא עשה זאת בלי שום הסתייגות
ובלי שום הבעת חשש, הוא ידע שהוא מוסר את הדיון
לידיים טובות ומקצועיות, ידיים שיודעות לנהל את
הדיון הזה בצורה הנכונה ביותר.

ואכן, כך בדיוק קרה. בהמשך הדיון, שנמשך עוד
כשעתיים, הבית דין הזה ניהל את הדיון בצורה
מופתית ומקצועית ביותר, ולא הותיר שום פתח
לטענות כלשהן.

ובסיום הדיון, בהחלטה שניתנה בעל פה, הבית דין
הזה קבע כי הוא מוסר את הדיון הזה לידיים
של בית הדין הרבני האזורי בפתח תקוה, ומורה
לצדדים להתייצב בפניו ביום ראשון הקרוב, שהוא
היום הראשון של חודש אייר, לשם המשך הדיון.

ואכן, הדיון הזה נמשך יום אחד בלבד, ובסיומו
הבית דין הזה פסק את הדין הסופי בתיק הזה,
ובכך סיים את הדיון בתיק הזה לגמרי.

ראוי לציין שהמבחן הוא מבחן כתוב ולא בעל פה, ולכן אין צורך לדאוג לשאלות שיכולות להיות מוגדרות כ"מלכודת" לתלמיד שנבחן בעל פה.

לדוגמה, אם המורה שואל את התלמיד "מה הוא הגורם המשותף הגדול ביותר של המספרים 12 ו-18?", התלמיד יכול לענות "6" ולא לדעת שהתשובה הנכונה היא 6 כי הוא לא יודע מה הוא הגורם המשותף הגדול ביותר. אבל אם המורה שואל את התלמיד "מה הוא הגורם המשותף הגדול ביותר של המספרים 12 ו-18?", התלמיד יכול לענות "6" ולדעת שהתשובה הנכונה היא 6 כי הוא יודע מה הוא הגורם המשותף הגדול ביותר.

לסיכום, חשוב להבין שהמורה הוא חלק חשוב מתהליך הלמידה של התלמיד, ולכן חשוב לשאול שאלות שיעזרו לתלמיד להבין את החומר ולא שאלות שיכולות להיות מוגדרות כ"מלכודת".

= אם גם לשיטתך הבעיה היא לא חוסר מידע אלא חוסר יכולת להבין, אז מה הבעיה בשאלה שמנסה לבדוק את היכולת הזו?

לדוגמה, אם המורה שואל את התלמיד "מה הוא הגורם המשותף הגדול ביותר של המספרים 12 ו-18?", התלמיד יכול לענות "6" ולא לדעת שהתשובה הנכונה היא 6 כי הוא לא יודע מה הוא הגורם המשותף הגדול ביותר. אבל אם המורה שואל את התלמיד "מה הוא הגורם המשותף הגדול ביותר של המספרים 12 ו-18?", התלמיד יכול לענות "6" ולדעת שהתשובה הנכונה היא 6 כי הוא יודע מה הוא הגורם המשותף הגדול ביותר.

לסיכום, חשוב להבין שהמורה הוא חלק חשוב מתהליך הלמידה של התלמיד, ולכן חשוב לשאול שאלות שיעזרו לתלמיד להבין את החומר ולא שאלות שיכולות להיות מוגדרות כ"מלכודת".

---

x) כמובן שאם השאלה היא "כמה זה 2+2?" אז אין לי מה לומר, כי אז אין כאן בעיה של הבנת החומר אלא של חוסר ידע.

אומרים שהיה שם רב. ולעתים בן עזאי אומר חוקק שמיה
ורוקק אחד מהם ומלכלך ומרבץ לפניו בשעה שמזכיר
ואינו מקנח, ואינו יודע שמזכיר שם בין עזאי ומרבץ לפניו
כי לכבוד עצמו הוא עושה אלא בשביל שמזכיר
שהוא רב ואינו יודע שמזכיר שם בין עזאי ומרבץ לפניו
אומרים רב אחד ואינו יודע שמזכיר שם בין עזאי ומרבץ לפניו
לפניו בשעה שמזכיר ואינו יודע שמזכיר שם בין עזאי
ומרבץ

ב"ה

בס"ד

ירושלים, ט"ו אייר תשפ"ה

לכבוד

הרב [redacted]

שלום וברכה,

הנדון: בקשה לקבלת ייעוץ הלכתי

אני פונה אליך בבקשה לקבל ייעוץ הלכתי בנושא שמטריד אותי זמן רב, ואני מרגישה שאני זקוקה לשמוע את דעתך ולקבל הכוונה.

אני [redacted] בת [redacted] שנים, נשואה ואם לשלושה ילדים. אני עובדת כ[redacted] ומתפרנסת בכבוד. בעלי [redacted] עובד [redacted] ומתפרנס בכבוד. אנחנו חיים חיים נורמטיביים, שומרים על כל המצוות, ומנסים לגדל את ילדינו על ערכי התורה והיהדות.

בשנים האחרונות אני מרגישה שיש בתוכי רצון עמוק ללמוד יותר, להתחזק ולהתקרב לקב"ה. אני מתפללת בכוונה, לומדת מדי יום, ומנסה לשמור על כל הדקדוקים. אבל יחד עם זאת, אני מרגישה שיש בתוכי חלל גדול, שאני לא יודעת איך למלא אותו.

אני מרגישה שאני רוצה לעשות יותר, להיות יותר, ולתת יותר. אני רוצה לדעת מה ייעודי בעולם הזה, ואיך אני יכולה לממש את הפוטנציאל שנתן לי הקב"ה.

אני יודעת שזה נשמע מוזר, ואני לא בטוחה איך להסביר את זה במילים, אבל אני מרגישה שיש בתוכי נשמה גדולה, ואני רוצה לתת לה את הביטוי הראוי לה.

אני מבקשת ממך, כרבי ומורה, לשמוע אותי ולייעץ לי כיצד לפעול. האם יש ספרים שכדאי לי ללמוד? האם יש שיעורים שכדאי לי להשתתף בהם? האם יש דברים שאני יכולה לעשות בבית כדי להתקרב יותר לקב"ה?

אני מודה לך מראש על זמנך ועל עצתך.

בכבוד רב,

[redacted]

ויש לתקן בהתאם לאמור בהחלטת ועדת הערר. עוד יש לציין
שמשרד הפנים הודיע כי אין מניעה לאשר את הבקשה לשינוי
ייעוד המגרש, כך שבנוסף לייעוד למגורים יותר גם שימוש
למשרדים, ובלבד שהשטח המיועד לשימוש זה לא יעלה על
שליש משטח הבניין.

ועדת הערר בחנה את הבקשה לשינוי ייעוד המגרש, ומצאה
כי אין מניעה לאשר את הבקשה, ובלבד שהשטח המיועד
לשימוש למשרדים לא יעלה על שליש משטח הבניין.
כמו כן, ועדת הערר מצאה כי יש לאשר את הבקשה
לשינוי מספר הקומות, ובלבד שהבניין לא יעלה על
שלוש קומות.

(א) מחליטים לקבל את הערעור (ב) על כן, ועדת הערר מורה
על אישור הבקשה לשינוי ייעוד המגרש.

ו כ' ואמרו שם בסימן ק' בהגה ולאחרונה הדין דינקלמא, ועיין
בסימן תמ"ו, דמי שיש לו בהבית הבלוע מכלי הנקוב לגו מיקרי מחמה מה
שיש בו, ואפילו בצונן שהרי הבלוע נקוב * ולכן נראה שהרי השתא

ועיין בסימן תמ"ו, דמי שיש לו בהבית הבלוע מכלי הנקוב לגו מיקרי מחמה מה
שיש בו, ואפילו בצונן שהרי הבלוע נקוב * ולכן נראה שהרי השתא

כי' בצונן סימן תמ"ו, ויש לחלק לענין שכ שיש בו, אלא
דבי' בקלקלא מחמה יותר מהשתא שהרי השתא אין לו אלא
כמאה מעלות החום שבכלי ואילו בקלקלא יש לו חום יותר.

* ולפי זה אפשר דאפילו בכלי חרס שאין נקוב לגו אסור מטעם זה,
אלא שאפשר דאין לחוש לזה כיון דלא שכיח כולי האי, ועוד שהרי
הלוי ורבינו יונה (הפלי' ופסקי') ז"ל מתירין אפילו בכלי חרס

ואחרי שהוא מת, אשתו ובניו. (ואחר כך מת אביהם ויוסף) [4]

ואחרי שהוא מת, אשתו ובניו. (ואחר כך מת אביהם ויוסף)

ולכן יש לבדוק בקפידה, ברמה הפסיכולוגית, אם מטופלים עוברים
מצבים של דיכאון, חרדה, שינויים במצב הרוח, אובדן עניין בפעילויות
שנהנו מהן בעבר, קשיים בקבלת החלטות ובריכוז או מחשבות על מוות
ואובדנות. חשוב לזכור שלעיתים קרובות מטופלים אינם מדווחים
מיוזמתם על מחשבות אובדניות, ולכן יש לשאול עליהן באופן ישיר.

ישנם כלים מגוונים לבדיקת מצבים אלו, כגון שאלונים
סטנדרטיים, ראיונות קליניים ומבחנים פסיכולוגיים. חשוב לבחור
בכלים המתאימים ביותר למטופל ולמצבו הספציפי, תוך התחשבות
בגיל, ברקע התרבותי ובמצב הנפשי הכללי.

לאחר איסוף המידע, יש לנתח אותו בקפידה ולהגיע למסקנות
מבוססות. במקרים שבהם קיים חשש לסיכון, יש לפעול במהירות
ובנחישות, תוך שיתוף המטופל ככל האפשר בתהליך קבלת ההחלטות.